

UZASADNIENIE

Powód P. G. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 5.001 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lutego 2014 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż na skutek kolizji drogowej z dnia 15 marca 2015 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki A. nr rej. (...). Sprawca szkody był objęty polisą ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej wystawioną przez pozwanego. Szkada została zgłoszona następnego dnia po zdarzeniu. Pozwany przyjął odpowiedzialność i w dniu 01 kwietnia 2015 r. wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 4603, 13 złotych. Wypłacona przez pozwanego kwota odszkodowania była w ocenie powoda na tyle niska, że konieczne było zasięgnięcie opinii prywatnego rzeczoznawcy, z której wynika, że odszkodowanie zostało znacznie zaniżone. Przyjęto bowiem zaniżone stawki robocizny oraz wymiaru niezbędnego czasu pracy a także cen innych niż oryginalne, które nie gwarantują przywrócenia pojazdu do stanu takiego jak przed wypadkiem. Pojazd przed kolizją nie miał uszkodzeń. Części były oryginalne. Z przedmiotowej opinii wynika, że koszt prawidłowo oszacowanej naprawy należy określić na kwotę 9609, 03 złote. Powód poniósł koszty sporządzenia opinii w wysokości 700 złotych. W ocenie powoda wartość pojazdu sprzed szkody należy oszacować na kwotę 13.800 złotych. Powód podkreślił, że w określeniu wartości pojazdu należało uwzględnić wyposażenie dodatkowe takie jak dobry stan ogumienia, przebieg niższy od przeciętnego, założoną instalację gazową. (k. 3-4)

Powód pismem procesowym z dnia 01 lipca 2016 r. rozszerzył powództwo o dalszą kwotę 2.556, 57 złotych i wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S. A. z siedzibą w W. kwoty 7.557, 57 złotych wraz z odsetkami obliczonymi:

- odpowiednio od kwoty 6857, 57 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 17 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 700 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 23 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. (k. 114)

W piśmie procesowym z dnia 03 listopada 2016 r. powód rozszerzył powództwo o dalszą kwotę 163, 64 złote i wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S. A. z siedzibą w W. kwoty 7.721,21 złotych wraz z odsetkami obliczonymi:

- odpowiednio od kwoty 7.021,21 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 17 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 700 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 23 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. (k. 184)

Pozwany (...) S. A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że pozwany jako ubezpieczyciel, na podstawie mowy ubezpieczenia obowiązkowego posiadaczy pojazdów mechanicznych – ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 15 marca 2015 r. W ocenie pozwanego zakres uszkodzeń w pojeździe uzasadniał przyjęcie średniego kosztu naprawy w wysokości 4.603, 13 złotych. Wskazał, że w przypadku udokumentowania fakturami wysokość odszkodowania zostanie zweryfikowana. Pozwany podkreślił, iż żądanie zwrotu kosztów opinii prywatnego rzeczoznawcy w wysokości 700 złotych jest nieuzasadnione. W dalszej kolejności pozwany zakwestionował ustalenia wynikające z opinii prywatnej. W dacie wypadku, pojazd był użytkowany 20 lat. Pozwany wskazał, że w przypadku gdyby powód naprawił pojazd brak było podstaw do stosowania hipotetycznej stawki za roboczogodzinę w wysokości 130 złotych. W rozliczeniu należy zastosować stawkę faktycznie przez powoda uiszczoną. Prowadziło by to bowiem do nieuzasadnionego wzbogacenia poszkodowanego. (k. 32)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 marca 2015 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ należący do powoda samochód marki A. nr rej. (...). Sprawca szkody był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W..

Powód zgłosił szkodę w dniu 16 marca 2015 r. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany w dniu 01 kwietnia 2015 r. wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 4.603, 13 złotych.

(okoliczności bezsporne, dokumenty z akt szkody)

Powód nie zgodził się z wysokością przyznanego odszkodowania. Na jego zlecenie prywatny rzeczoznawca wykonał kalkulację szkody, zgodnie z którą wartość naprawy pojazdu została ustalona na kwotę 9.609, 03 złote. Powód uiścił koszt opinii prywatnej w wysokości 700 złotych.

(wycena prywatna k. 10-22)

Pismem z dnia 17 września 2015 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 3 dni od daty doręczenia pisma. Pozwany otrzymał wezwanie w dniu 21 września 2015 r.

(wezwanie k. 23, potwierdzenie odbioru k. 24v)

Na skutek kolizji drogowej z dnia 15 marca 2015 r. w pojeździe należącym do powoda zostały uszkodzone w stopniu kwalifikujące się do wymiany : emblemat „a.” na błotniku prawym, drzwi przednie prawe, nakładka dolna błotnika przedniego prawego, nakładka dolna drzwi przednich prawych, nakładka dolna drzwi tylnych prawych, nakładka dolna błotnika tylnego prawego, zaś w stopniu kwalifikującym się do naprawy: błotnik przedni prawy, drzwi tylne prawe, błotnik tylny prawy, listwa ozdobna błotnika przedniego prawego, listwa ozdobna drzwi przednich prawych, listwa ozdobna drzwi tylnych prawych, listwa ozdobna błotnika tylnego prawego, zderzak tylny

W obrocie handlowym do przedmiotowego pojazdu z części których istniała w danym przypadku konieczność wymiany, nie występują części zamienne typu (...) ani P W sporządzonym kosztorysie naprawy zastosowano jedynie części zamienne typu O. Zastosowano stawkę naprawczą w wysokości 120 złotych za roboczogodzinę netto, która była na dzień szkody średnią stawką naprawczą na terenie O. w nieautoryzowanych dla danej marki zakładach naprawy spełniających wymagania techniczne i kadrowe do wykonania danych prac.

Koszt przywrócenia pojazdu powoda do stanu jak przed szkodą, nie przekraczał jego wartości w stanie nieuszkodzonym.

Wartość rynkowa brutto pojazdu, w stanie jak sprzed szkodą określona na dzień 15 marca 2015 roku wynosiła 11.800 złotych. Koszt przywrócenia pojazdu do stanu jak przed szkoda wyniósł 11.624, 34 złote.

Pojazd na dzień szkody posiadał aktualne badania techniczne. Na dzień szkody był sprawny technicznie. Ujemna korekta wartości rynkowej pojazdu w stanie jak przed szkodą z tytułu wcześniejszego uszkodzenia zderzaka prawego przedniego uwzględnia okresu użytkowania pojazdu i wielkości przebiegu wynikającego ze wskazań licznika.

(dowód: opinia biegłego z zakresu Ekspertyz (...) i Ruchu Drogowego M. D. k. 155-160, kalkulacja wartości pojazdu k. 161-168, opinia pisemna uzupełniająca biegłego k. 187)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie. W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż samochód należący do powoda uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia, do którego doszło w dniu 15 marca 2015 r. Nie budził wątpliwości fakt, iż sprawca kolizji w dniu, w którym do niej doszło posiadał ubezpieczenie u pozwanego w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Tym samym podstawę odpowiedzialności pozwanego, która co do zasady nie była kwestionowana, stanowią przepisy art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c.

W myśl art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 § 1 i 2 k.c.). W przypadku wystąpienia wymienionych wyżej przesłanek naprawienie szkody przez podmiot do tego zobowiązany powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wartości poniesionej szkody. Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Efekt w postaci naprawienia szkody osiągnięty zostaje wtedy, gdy w wyniku prac naprawczych uszkodzony samochód doprowadzony zostaje do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Jeżeli rozliczenie tej szkody następuje w formie kosztorysowej, to wysokość wypłaconego odszkodowania powinna zapewnić poszkodowanemu przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku, o ile poszkodowany zdecyduje się na naprawę tego pojazdu. Natomiast, kryteria doboru części zamiennych powinny zagwarantować przywrócenie pojazdu do stanu przed powstaniem szkody z zachowaniem bezpieczeństwa trwałości, niezawodności i estetyki stanu sprzed powstania szkody.

Podkreślić należy, iż pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady za zaistniałe zdarzenie. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi kwotę 4.603, 13 złotych.

Strony pozostawały w sporze co do kwoty należnego powodowi odszkodowania. Pozwany kwestionował wysokość szkody wskazywaną przez powoda ponad kwotę, którą już wypłacił. Pozwany stał na stanowisku, że żądanie zapłaty kwoty wyższej w oparciu o części oryginalne i średnie stawki roboczogodziny w regionie w sytuacji braku faktycznej naprawy pojazdu jest nieuzasadnione. Powód wskazywał, iż kalkulacja przeprowadzona przez pozwanego nie odzwierciedla rzeczywistych kosztów naprawy. Kwota odszkodowania została znacznie zaniżona.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, iż Sąd Najwyższy m.in. w uchwałach z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01 (OSNC 2002, nr 6, poz. 74) i z dnia 17 maja 2007 r., III CZP 150/06 (OSNC 2007, nr 10, poz. 144) oraz w wyrokach z dnia 11 czerwca 2001 r., V CKN 226/00 (OSP 2002, nr 3, poz. 40) i z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01 (LEX nr 141410), a także w uzasadnieniu uchwały 7 sędziów z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11 (LEX nr 1011468) wielokrotnie wypowiadał pogląd, że naprawa uszkodzonego pojazdu nie jest warunkiem wypłaty odszkodowania, bo istotne znaczenie ma sam fakt powstania szkody, a nie jej naprawienie.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd oddalił wnioski dowodowe zawarte w pkt 4, 5, 6, 7 w odpowiedzi na pozew dotyczące zobowiązania do przedłożenia rachunków za naprawę pojazdu, kalkulacji sporządzonej w związku z naprawą pojazdu, zobowiązania biegłego do dokonania oględzin na okoliczność sposobu wykonania naprawy oraz przesłuchania stron na okoliczności miejsca, sposobu i kosztów przeprowadzonej naprawy powypadkowej.

Sąd pominął wnioski dowodowe o przesłuchanie powoda oraz świadka na okoliczność stanu pojazdu, jego ogumienia oraz wyposażenia pojazdu powoda w dacie powstania szkody. Wskazane okoliczności zostały wykazane innymi dowodami, w tym dokumentacją fotograficzną. Z tego powodu stan ogumienia pojazdu w niniejszej sprawie należał do okoliczności bezspornych. Z przedłożonych przez stronę pozwaną fotografiach pojazdu w stanie uszkodzonym wynika, że w dniu szkody pojazd był wyposażony w opony M. (...) P., zgodnie ze stanowiskiem strony powodowej.

Określając wysokość należnego powodowi odszkodowania Sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego M. D. z dnia 07 października 2016 r. Została ona sporządzona po zapoznaniu się przez biegłego z dodatkowym materiałem dowodowym przedłożonym przez stronę pozwaną tj. akta szkody komunikacyjnej oraz fotografię pojazdu w stanie uszkodzonym na płycie.

Z opinii biegłego wynika, że koszt przywrócenia pojazdu w oparciu o części zamienne typu O i z zastosowaniem stawki roboczogodziny na poziomie średnim na dzień szkody w regionie w wysokości 120 złotych netto wynosi 11.624, 34 złote.

Zaznaczyć należy, że koszt naprawy uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym pojazdu jest mniejszy od wartości pojazdu sprzed wypadku, bowiem wartość ta została ustalona przez biegłego na kwotę 11.800 złotych.

Powód nie kwestionował ustalonej kwoty. Biegły ustosunkował się do zastrzeżeń pozwanego wskazując, że pojazd na dzień szkody posiadał aktualne badania techniczne. Na dzień szkody był sprawny technicznie. Ujemna korekta wartości rynkowej pojazdu w stanie jak przed szkodą z tytułu wcześniejszego uszkodzenia zderzaka prawego przedniego uwzględnia okresu użytkowania pojazdu i wielkości przebiegu wynikającego ze wskazań licznika. Powód nie wnosił dalszych zastrzeżeń do opinii. Mając na względzie, że opinia biegłego jest w ocenie Sądu rzetelna, spójna, wyczerpująca i nie była kwestionowana, Sąd przyjął, że koszt naprawy pojazdu wyniesie zgodnie z wyliczeniami biegłego 11.624, 34 złote. Mając na względzie, że pozwany zapłacił kwotę 4.603, 13 złote, Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne co do kwoty 7.021, 21 złotych. Podnieść należy, iż kwota wypłacona przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego została znacznie zaniżona i z tego powodu Sąd uznał, że powód zasadnie może domagać się kosztów sporządzenia opinii prywatnej. Była ona niezbędna do ustalenia wysokości roszczenia.

W ocenie Sądu zasadne było zasądzenie od pozwanego (...) S. A. w W. na rzecz powoda kwoty 7.721, 21 złotych obejmującej kwoty 7.021, 21 złotych tytułem kosztów naprawy samochodu oraz kwoty 700 złotych tytułem kosztów opinii prywatnej.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art.817 § 1 i 2 kc. Mając na uwadze, iż powód zgłosił szkodę w dniu 16 marca 2015 r., zasądzono kwotę 7021, 21 złotych od dnia 17 kwietnia 2015 r. , zgodnie z żądaniem pozwu.

Od kwoty 700 złotych zasądzono odsetki od dnia 23 października 2015 r. mając na uwadze, iż powód wezwał pozwanego do zapłaty tej kwoty pismem z dnia 17 września 2015 r. odebrany przez pozwanego z dniem 21 września 2015 r.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zasadzając od pozwanego na rzecz powoda koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty te złożyła się opłata od pozwu w wysokości 251 złotych, 1200 złotych kosztów zastępstwa procesowego, 17 złotych opłaty od pełnomocnictwa, 400 złotych uiszczonych przez powoda zaliczki.